

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) L. T., b) Ing. J. T.**, obou zastoupených advokátem JUDr. Petrem Šlaufem, Kovářská 1253/4, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **J. H.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2017, čj. RR/2804/17, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 9. 2019, čj. 30 A 207/2017-88,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se u správních orgánů a poté i u Krajského soudu v Plzni bránili proti rozhodnutí o umístění stavby (stavební úpravy a novostavba) v areálu hasičské zbrojnice v Plzni-Koterově. Žalovaný Krajský úřad Plzeňského kraje ani krajský soud jejich námitkám nevyhověli. Krajský soud shledal žalobní námitky dílem nedůvodnými (námitky, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly s nutným odstupem stavby garáže sboru dobrovolných hasičů od obytného domu žalobců a že se nezabývaly ohrožením vodních zdrojů v souvislosti s provozem garáží těžké techniky a se specifickou manipulací s hasební technikou a dále námitky týkající se památkové rezervace Koterov a ochrany kulturních památek); dílem je pak pokládal za příliš nekonkrétní na to, aby je mohl řádně vypořádat.

[2] Žalobci (stěžovatelé) podali proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítají v ní, že jim krajský soud vyčetl nekonkrétnost žalobních námitek, avšak když měli zájem svá tvrzení konkretizovat a doložit k nim jasné důkazy (například znalecký posudek na oslunění stavby stěžovatelů a hydrogeologické poměry, dobové fotografie či další pamětní dokumenty, studie o oslunění a vstupu světla na obytný dům), soud tyto důkazy odmítl provést s odůvodněním, že by to bylo zjevně nadbytečné vzhledem k důvodům, pro které žalobu zamítl. Stěžovatelé v řízení před soudem „*pro jistotu*“ navrhli doplnění svých tvrzení a předložení důkazů, i když tyto důkazy již byly obsahem spisového materiálu. Tím by „*zcela bez pochyby došlo ke konkretizaci žalobních námitek*“, ale soud odmítl navrhované důkazy provést pro jejich nadbytečnost. Stěžovatelé také poukazují na fakt, že se stěžovatel b) osobně účastnil jednání před krajským soudem, a mohl proto doplnit žalobní námítky svým účastnickým výsledkem.

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Spor je v této věci o to, zda krajský soud postupoval správně, když odmítl provést důkazy navrhované stěžovateli pro zjevnou nadbytečnost, a zda tento svůj postup dostatečně odůvodnil.

[5] Soudní řízení správní je postaveno na dispoziční zásadě (vyjádřené např. v § 5 s. ř. s.). Znamená to jednak to, že správní soud jedná na návrh, ale i to, že žalobce předurčuje rozsah soudního přezkumu napadeného rozhodnutí formulací žalobních bodů. Je na žalobci, aby v žalobě uvedl konkrétní skutková tvrzení a na ně navázanou konkrétní právní argumentaci a aby vysvětlil, jakých konkrétních nezákonných kroků, úvah, hodnocení a závěrů se vůči němu správní orgán dopustil. Pokud žalobce poukazuje na okolnosti, které jsou zachyceny ve správním spise, nemůže odkázat pouze obecně na spis nebo na jeho část, ale musí označit konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené tak, aby bylo patrné, jaké jejich aspekty považuje za nezákonné (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 2/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Čím obecněji je žalobní bod vymezen, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posoudit ho (rozsudek ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

[6] Žalobce je povinen označit důkazy k jím tvrzeným skutečnostem [§ 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Písemnostmi obsaženými ve správním spise se nedokazuje (rozsudek ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

[7] NSS souhlasí s krajským soudem v tom, že žalobní tvrzení byla obecná a nekonkrétní, a v podrobnostech odkazuje stěžovatele na odůvodnění krajského soudu. Z ničeho nevyplývá, že stěžovatelé měli zájem upřesnit svá tvrzení uvedená v žalobě. NSS si poslechl zvukový záznam z jednání u krajského soudu dne 4. 9. 2019. Stěžovatelé při jednání plně odkázali na písemné vyhotovení žaloby. Navrhli sice provést „*pro jistotu*“ další důkazy, z nichž většina již byla součástí správního spisu (a takovými dokumenty se nedokazuje) a dále „*z opatrnosti*“ navrhli, aby soud nechal vypracovat nové znalecké posudky. Pro všechny důkazní návrhy však platí, že je stěžovatelé konkrétně nevztáhli k napadenému rozhodnutí žalovaného a k řízení, které jeho vydání předcházelo (ačkoli s většinou z nich již správní orgány pracovaly). Nebylo tedy zřejmé, co přesně stěžovatelům na napadeném rozhodnutí vadí, které konkrétní skutkové a

pokračování

právní závěry žalovaného považují za nesprávné a nezákonné a proč a co zamýšlejí svými důkazními návrhy prokázat. Těžko mohl soud nařídít vypracování nových znaleckých posudků, když mu stěžovatelé nevysvětlili, která dosavadní zjištění považují za nedostatečná a proč. K námitkám, které krajský soud vypořádal, nepotřeboval provádět další důkazy.

[8] Současně nebylo na soudu, aby tyto nedostatky v žalobních tvrzeních odstraňoval a nahrazoval vlastní aktivitou. Stěžovatelé byli již v řízení před krajským soudem zastoupeni advokátem – profesionálem. Pokud chtěli stěžovatelé doplnit žalobní tvrzení o stěžovatelovu výpověď, nic jim nebránilo sdělit to soudu při jednání. Iniciativa však ležela v rukou stěžovatelů a svou odpovědnost nemohou přenášet na soud.

[9] NSS proto souhlasí s krajským soudem v tom, že provedení navržených důkazů by bylo za těchto okolností nadbytečné. Rozsudek krajského soudu ani není nepřezkoumatelný a v rozporu s judikaturou Ústavního soudu, kterou stěžovatelé citovali v kasační stížnosti, neboť je z něj patrné, jak krajský soud ke svému závěru dospěl.

[10] Námitka stěžovatelů nebyla důvodná, NSS proto kasační stížnost zamítl.

[11] Stěžovatelé neměli v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Ani osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů, protože v řízení neplnila povinnost uloženou soudem. Žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady, které by se vymykaly z jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu